

INTRODUCERE

Aceasta este povestea câtorva tinere, unele dintre ele chiar adolescente, care au lăsat în urmă copilăria și au pășit în necunoscut. Nu știau unde merg sau ce li se va cere să facă. Știau doar că erau vremuri de război și voiau să contribuie la efortul colectiv. Cu pick-upuri și ursuleți de pluș în bagaje, au ajuns să facă o muncă extrem de importantă și strict secretă, într-un loc numit Bletchley Park. Sigur, există nume mai importante în istoria decriptării cifrurilor din Al Doilea Război Mondial – Alan Turing, Dilly Knox, Tommy Flowers și alții, despre a căror activitate remarcabilă de la Bletchley Park s-au scris atâtea și atâtea cărți. Cu toții sunt niște eroi. Dar la fel sunt și aceste zece tinere, de multe ori trecute cu vederea (și alte mii asemenea lor) care s-au dedicat unei munci dificile și secrete. Cea mai mare parte a vieții, ele nu au suflat o vorbă despre ce au făcut în timpul războiului. Poveștile lor au fost adesea uitate... până acum.

1

RĂZBOI!

Polonia abia se trezea din somn în prima zi de septembrie 1939. Razele aurii ale soarelui învăluiau lanurile coapte de porumb și satele cu case din bușteni și acope-rișuri de paie. Dintr-odată, orizontul trandafiriiu s-a înnegurat. Se apropiau o mie de avioane. Zburau atât de jos, încât cei de la sol puteau să distingă crucile și svasticile pictate pe ele. Naziștii! Din cer ploua cu gloanțe și cu bombe. Zgomotul era asurzitor – bubuiturile exploziilor, geamătul clădirilor care se prăbușeau, țipete și urlete. Fumul negru întuneca soarele. Valul nimicitor de flăcări se răspândea pretutindeni.

Între timp, 1,5 milioane de soldați germani luau cu asalt frontiera Poloniei. Armata poloneză nu putea face față mașinăriei de război naziste. Era un *blitzkrieg* – un război-fulger.

RĂZBOII

Concentrați, rapizi și dotați cu o forță copleșitoare, naziștii au cucerit Polonia cu ușurință. La scurt timp, Adolf Hitler, dictatorul nemilos al Germaniei, avea să conducă țara. Dar invadarea Poloniei era doar primul pas din marele plan al lui Hitler de a pune stăpânire pe *toată* Europa. Într-o zi, credea el, Parisul avea să fie al lui. La fel și Londra. Și nimeni nu avea să-i țină piept.

În Marea Britanie, prim-ministrul Neville Chamberlain era șocat și furios. Cu un an înainte, după ce cucerise Cehoslovacia, Hitler semnase un acord cu Marea Britanie prin care promitea să nu mai pună stăpânire pe niciun alt teritoriu. Acum încălcase acea promisiune – motiv suficient pentru izbucnirea unui război. Dar lucrurile erau și mai complicate, pentru că Marea Britanie și Franța semnaseră un pact cu Polonia prin care se angajau să-i vină în ajutor dacă ar fi fost atacată vreodată. Ce putea Chamberlain să facă? I-a dat lui Hitler un ultimatum: dacă nu vă retrageți imediat din Polonia, atunci Marea Britanie și Franța vor declara război Germaniei. Hitler avea ca termen ziua de 3 septembrie, ora 11 dimineața, pentru a da un răspuns.

Pe măsură ce treceau orele, tensiunea creștea.

Toată Europa aștepta.

Duminică, 3 septembrie, la 11 dimineața, cetățenii din întregul Imperiu Britanic s-au adunat în jurul radiourilor pentru a asculta comunicatul prim-ministrului Chamberlain. Era război?

Fetele *Enigma*

Țara s-a mobilizat rapid. Pe timpul nopții, camuflajul era pus în aplicare cu strictețe: ferestrele și ușile tuturor clădirilor erau bine acoperite la căderea întunericului, pentru a împiedica să treacă orice licărire care ar fi putut ajuta aeronavele inamice pe timpul bombardamentelor nocturne. În fața ușilor au fost așezați saci cu nisip, iar în parcuri au fost săpate tranșee. Măștile de gaze au fost distribuite pe scară largă, iar în orașele și în cartierele orașelor mari au apărut adăposturi antiaeriene. Londra arăta cel mai ciudat, cerul fiind împânzit de baloane de baraj – dirijabile legate cu cabluri de oțel, menite să împiedice aeronavele care zburau aproape de sol să atace o țintă de la distanță mică. Până și gardurile de fier forjat din jurul cimitirelor sau al piețelor publice din toată țara au fost demontate și topite pentru a fi transformate în muniție.

Bărbați și femei îmbrăcați în uniformă au început să apară dintr-odată peste tot. La fel și cartelele pentru rații. Marina germană începuse să scufunde vase care se îndreptau spre Marea Britanie transportând bunuri de larg consum precum cerealele, zahărul, carnea și combustibilul. Întrucât aceste mărfuri deveneau tot mai rare, s-a instituit raționalizarea lor, pentru a garanta că fiecare cetățean primește o parte echitabilă. Guvernul britanic a limitat astfel consumul de unt, zahăr, carne, lapte condensat, pantofi, carburant, mătase, cauciuc și alte bunuri.

RĂZBOII

Între timp, oficialitățile au început să mute agențiile guvernamentale mai importante în afara orașului, în speranța că vor fi ferite de bombardamente.

Una dintre aceste agenții era Școala Guvernamentală de Coduri și Criptare. Misiunea acestei ramuri a Serviciului Britanic de Informații era să spargă codurile. Existența ei era trecută sub tăcere. Mica echipă a spărgătorilor de coduri și-a împachetat dosarele și echipamentul și a părăsit Londra. Noua lor bază de operațiuni a fost amenajată într-un conac din cărămidă roșie, situat pe un domeniu de la țară, la 80 de kilometri distanță.

Domeniul se numea Bletchley Park.

Nume de cod: Stația „X”.

Acolo, echipa culegea informații de maximă importanță. Se străduiau să fie mai ingenioși decât naziștii și să descifreze codurile și criptogramele germane. Dacă reușeau, puteau pătrunde până în miezul operațiunilor inamice. Ce planuri avea Hitler? Unde se aflau trupele germane? Ce fel de echipamente foloseau? Astfel de informații puteau salva vieți. Puteau influența strategiile de luptă ale comandanților... Și, mai presus de toate, puteau însemna câștigarea războiului.

OPERATOARELE DE INTERCEPTARE

La Hotelul St. Leonard se petrecea ceva suspect. Un grup de 12 tinere, majoritatea abia ieșite din adolescență sau având în jur de 20 de ani, se instalase în clădirea hotelului ridicat pe faleza de lângă Withernsea, ocupând-o complet. Localnicii din acest sătuc de pe coasta britanică le zăreau uneori mergând cu bicicletele sau făcând plajă la malul mării. Dar, de obicei, nu părăseau împrejurimile hotelului. Era cât se poate de limpede că trăiau și lucrau acolo.

Pădurea de antene radio înalte care răsărise lângă hotel era și mai suspectă. Localnicii aveau tot felul de ipoteze. Era ceva foarte neobișnuit. Puțini dintre ei ghiciseră însă despre ce era vorba cu adevărat: hotelul St. Leonard fusese transformat într-o stație secretă de interceptare. Iar tinerele trăgeau cu urechea la comunicațiile inamicilor.

OPERATOARELE DE INTERCEPTARE

Patricia Owtram, una dintre aceste operatoare de interceptare, avea 18 ani. Cu căștile pe urechi, stătea așezată în fața echipamentului radio. Strălucirea cadrelor luminoase îi învăluia chipul într-o lumină aurie în timp ce asculta fâșâitul frecvențelor radio. Cu mâna dreaptă, răsucea încet butonul mare din mijlocul radioului înainte și înapoi, înainte și înapoi... căutând. Uneori, distingea frânturi de voci îndepărtate. Cel mai adesea însă, auzea semnalele formate din puncte și linii ale codului Morse.

Acestea erau transmisiunile radio ale inamicilor, emise de la mari distanțe, în flux continuu. Gândiți-vă la toată aviația inamică aflată în zbor, la toate batalioanele de la sol, la toate submarinele și vasele de pe mare. Fiecare dintre ele încărca undele radio cu bipurile electronice ale codului Morse. Așa comunicau între ei naziștii; așa își trimiteau buletine meteo, strategii de luptă, ordine de atac și multe altele.

Radioul Patriciei era reglat pe frecvența traficului naval german din Marea Baltică și din Marea Nordului. De cele mai multe ori, căuta să intercepteze torpiloarele și distrugătoarele naziste care amplasau mine marine și atacau navele britanice. Uneori, prindea câte un semnal puternic, semn că vasul era aproape. Alteori, valuri de ceață densă blocau semnalul. Din când în când, auzea semnale venite de foarte departe, ca atunci când depistase comunicațiile unui cuirasat german aflat la peste 1 100 km distanță.

Fetele Enigma

Povestea adevarata a zece adolescente care au contribuit la castigarea celui de-Al Doilea Razboi Mondial spargand coduri si pastrand secrete

Autor: Candace, Fleming

Editura: ARTHUR

ISBN/EAN: 9786303684239

Descriere produs

Fetele Enigma prezinta povestea fascinanta a zece adolescente britanice care, in timpul celui de-Al Doilea Razboi Mondial, au avut o contributie decisiva la spargerea cifrurilor zilnice ale masinii de cifrat Enigma, folosita de Germania nazista si considerata impenetrabila.

Cand femeile din Marea Britanie au fost chemate sa participe la efortul de razboi, numeroase adolescente au fost recrutate pe baza aptitudinilor lor si trimise sa lucreze, in cel mai mare secret, la Bletchley Park, domeniul din apropierea Londrei unde echipele de matematicieni, criptografi, lingvisti, operatori de indexare etc. au lucrat fara incetare pentru a descifra comunicatiile puterilor Axei: Germania, Italia si Japonia.

Prin efortul, vointa si discretia acestor tinere, Marea Britanie si Aliatii au intrat in posesia unor informatii esentiale, care, dupa estimarile unor istorici, au scurtat durata razboiului cu doi ani si au salvat mii si mii de vietii. Daca despre contributia lui Alan Turing si a echipei sale la descifrarea Enigmei s-au scris deja numeroase carti, povestea acestor zece tinere si a colegelor lor a ramas secreta pentru mai bine de 30 de ani. Fleming o aduce la lumina si creeaza o narati...